

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 7918/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרים:

1. יצחק הילמן
2. חברת קיפאון פארמה בע"מ

נגד

המשיבים:

1. נגיד בנק ישראל
2. הועדה המוניתרית של בנק ישראל
3. המפקחת על הבנקים
4. בנק לאומי
5. בנק הפועלים
6. בנק איגוד לישראל
7. בנק אוצר החייל
8. בנק דיסקונט לישראל
9. בנק יהב לעובדי המדינה
10. בנק מזרחי
11. בנק מסד
12. בנק מרכנתיל דיסקונט
13. בנק הבינלאומי הראשון

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה:

ח' בחשוון התש"ף (06.11.2019)

בשם העותרים:

בעצמם

בשם המשיבים 1-3:

עו"ד ערין ספדי-עטילה

בשם המשיבים 4-13:

עו"ד שרון לובצקי הס ועו"ד שחר הרון

פסק-דין

בעתירה שבפנינו מבקשים העותרים לשנות את השיטה המוניתרית הנוהגת במדינת ישראל, ולמעשה בעולם כולו.

העתירה חסרת בסיס משפטי. העותר העלה תזה, לפיהן הבנק מייצר כסף "יש מאין", ולכן מקבלי הלוואה אינם נדרשים להחזיר חובותיהם לבנקים. ובלשון הסעדים שנתבקשו בעתירה, בית המשפט התבקש לקבוע כי "שינוי מצב לרעה של בעל חוב הלוואה שנתקבלה בתום לב הינו תנאי המחייב מחיקת הלוואה בנקאית", וכי "עסק

שנקלע לקשיים כלכליים ולכן מתקשה להחזיר הלוואה בנקאית שנתקבלה בתום לב, אינו חייב להחזיר את ההלוואה מעבר לשיעור של ההלוואה כפול יחס ההלימות ההון שקבעו משיבים 1-3 לתאגיד בנקאי".

הלכה למעשה, מבקש העותר לקבל סעד גורף של "שמיטת חובות" לכל לווה שמתקשה להחזיר הלוואה שנטל. לשיטתו, הסכמי ההלוואה הם למראית עין בלבד, ויש לפטור את הלווים מפרעון ההלוואה מכוח דיני עשיית עושר ולא במשפט. בטענות אלה לא מצאנו ממש, ואיננו רואים להרחיב.

גם לא מצאנו ממש בתזה שהעלו העותרים, כי מחיקה חשבונאית של חוב שקולה לויתור של הבנק על החוב, וכי המשך רישום החוב בחשבון הלקוח מהווה "רישום כוזב", כטענת העותרים.

סוף דבר, שהעתירה סותרת מושכלות יסוד בבנקאות ובדיני חוזים.

העתירה נדחית.

לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ח' בחשון התש"ף (6.11.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט